

46 KNÄPP.

Saima n:o 7 15.11 1844

Med anledning af väckt fråga om bevisning citera vi följande ur Helsingfors Tidningar N:o 1 för 1844.

»För dessa sedliga sjukdomsfrön erbjuder religionen åt alla klasser i samhället sin osvikliga helsodryck. Der denna domnat och utdött inom de högre och förmögnare klasserna, qvarhåller en sorgfällig uppfostran den bildade medborgaren inom det skickligas gräns. Men icke så i samhällets lägre och fattigare kretsar. Det bär förderfvet ingen mask, när det andliga dött ut, der framträder lasten utan hejd, der respekteras ingen lag. Det vuxna släktet besmittar det vexande, och det vexande skall en dag öfverträffa sina föregångare. Så utsår lasten sina skördar redan i det späda barnahjertat och fostrar i det den mask, som skall förstöra dess frid.»

Om dessa åsigtter af saken hafva vi intet sagt. Men vi fråga: innehålla de rationalism eller icke? För hvilken samhällsklass är enligt dem religionen isynnerhet nödvändig? – Vi fråga detta, emedan H. T. upphöjt sin varnande stämma för kommande rationalism i Maamiehen Ystävä. Det enda hvarom ännu tvekan kan uppstå äro de *sedliga fröen* till sjukdom.

47 OLETTAKO MIEHET URKUJA KUULLEET.

Maamiehen Ystävä n:o 7 17.11 1844

Muutamana pyhä iltana, Kannaksen Antti kävi Jaakkolan Jussin talossa vieraina. Käyttä toisilleen pistettyä, panivat miehet tupakan ja rupesivat keskenänsä näin tarinoimaan.

Jussi: Oletko Antti Urkuja kuullut?

Antti: Kuulin kyllä kerran Kuopiossa käyvässäni, sinä kesänä, jona siellä viimeen Piispa luettamassa oli.

Jussi: Miltäs nuo sinusta tuntuvat, eivätkö muka mielestäs ikään kuin hartautta lisänneet virsiä veisatessa, paremmin kuin monen huonon lukkarin huuto?

Antti: Voi tok'kin veli kulta! kuin tuo soitto suloiselta tuntui sielussa. Tahtoipa oikeen vesi silmään tunkeutua kuin veisattiin saarna virttä, joka sattui olemaan se kaunis nuottinen N:o 81, ja kuin sitte vielä lisäksi pappi Alttarilta Hallelujaa messusi, ja sitä Uruilla vastattiin, sepä vasta ihanata oli.

Jussi: Kylläpä sinun ajatuksesi taaskin näyttävät olevan minun mieleiseni, niinkuin ainakin, ja ehkä suostut tuumaani, joka äsken tässä veisaallessani pisti päähäni. Eiköhän tämmösiä kaunistuksia allettasi hankkia meidänkin kirkkoomme?

Antti: Ohoh! tyhjiäpä sinä nyt tuumailletkin Jussi parka. Vai luuletko saavasi Urkuja hevosen hinnalla, josko vielä kuuen sa'an Ruplan maksava olikin oriisi, jonka veit markkinoille.

Jussi: Älähän nyt huoli pistopuheita panna tuosta hevoskaupastani, vaikka hyvin kannatti; sillä olihan se varsa oivallinen, jos hyvät rahatkin antoi. Enkä minä ensinkän suotta siitä Urkujen hankkimisesta haastaa, vaikka sinä leikiksi luulit.

Antti: Ja aivanko toella sinä sitte puheeksi otit tämän jutun, joka minusta melkeen mahottomalta näyttää meidän köyhässä Seurakunnassamme. Saatatpa hyvin muistaa kuinka kovassa kopeikka oli